

Israël, land, staat, volk, belofte

Door Drs. G.A. Van Veelen

Wereld

Er is bijna geen onderwerp, dat zo controversieel is als het bovenstaande. Wat betreft de wereld gaat er bijna geen dag voorbij, zonder dat het thema 'Israël' (meestal negatief) in het nieuws komt. Er is geen land, waar zich verhoudingsgewijs zoveel buitenlandse journalisten bevinden. Er is de laatste 50 jaar geen kwestie, die intenser de gemoederen van vele staatshoofden heeft beziggehouden, dan de kwestie 'Israël'. Het aantal vredesplannen, dat is ontwikkeld om het conflict tussen Israël en zijn Arabische (Palestijnse) opponenten tot een oplossing te brengen, loopt in de tientallen.

Gemeente

En dan is er de gemeente van Jezus Christus. Ook zij is in verdeeldheid en verwarring. De Pauselijke stoel heeft in het verleden vooral getracht de Palestijnen terwille te zijn, omdat zich onder hen een groot percentage Rooms-katholieken bevond. Veel gevestigde kerken kiezen vandaag automatisch partij voor degenen, die zij als slachtoffer van het conflict beschouwen. Anderen hechten automatische goedkeuring aan alles wat de joodse staat uitvoert, omdat zij de joden zien als de enige rechthebbenden op het land Kanaän krachtens de beloften van God aan Abraham.

Joden

En de Joden zelf? Zij weten het helemaal niet! Zij zijn totaal verdeeld. Sommigen spreken over een etnische zuivering van het hele land Kanaän van alle niet-joden volgens de wetten, die Mozes 3500 jaar geleden van God ontving. Anderen menen, dat het mogelijk is een politiek compromis te sluiten met de Palestijnen en Arabieren, zoals alle andere volken van de wereld politieke oplossingen zoeken voor hun onderlinge conflicten.

En God?

Hoe kijkt God er tegenaan? En kun je daar als mens achter komen? Ja wel! Gods spreekt vandaag door zijn Heilige Geest en bovendien heeft God zo'n lange geschiedenis met het volk Israël doorlopen, dat het helemaal niet zo moeilijk is om zijn mening over een bepaalde zaak te ontdekken. Het Oude Testament is immers de geschiedenis van de interactie tussen God en Zijn volk Israël. God reageert voortdurend, en door profetische woorden en door zijn zegen of oordeel op de gedragingen van Zijn volk Israël.

En dan is er Jezus, de zoon van God, ooit gekruisigd als koning der Joden. Hij is de wettige regeerder van dit volk en van dit land. Niemand anders!

Israël de belofte van het land

Het volk van Israël heeft tussen alle volkeren van de wereld een bijzondere plaats, omdat God dit volk uit alle volkeren heeft geroepen om zijn eigen volk te zijn.

1Kron.17:21 *En welk volk is gelijk Israël, het enige volk op de aarde, dat God Zich tot een volk ging vrijkopen, om Uzelf een naam te maken door grote en vreselijke daden, doordat Gij voor uw volk, dat Gij uit Egypte hadt vrijgekocht, volken verdreven hebt.*

God gaf aan Abraham de belofte, dat zijn nakomelingen tot zegen zouden zijn voor alle volken en dat zij het land Kanaän zouden beërven en. Gen.12:2 *Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.*

Gen.13:14 *En de Here zeide tot Abram, nadat Lot zich van hem gescheiden had: Sla toch uw ogen op, en zie van de plaats, waar gij zijt, naar het noorden, zuiden, oosten en westen, want het gehele land, dat gij ziet, zal Ik u en uw nageslacht voor altoos geven.*

Maar God is niet zo, dat hij zonder reden het land Kanaän afpakte van de oorspronkelijke bewoners en het aan Abrahams nakomelingen gaf. God is en blijft in al zijn doen altijd rechtvaardig ook jegens de Kanaänieten.

Gods rechtvaardigheid

Daarom sprak God in Gen.15:13 *En Hij zeide tot Abram: Weet voorzeker, dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land, dat het hunne niet is, en dat zij hen dienen zullen, en dat die hen zullen verdrukken, vierhonderd jaar. Doch ook het volk, dat zij zullen dienen, zal Ik richten, en daarna zullen zij met grote have uittrekken. Maar gij zult in vrede tot uw vaderen gaan; gij zult in hoge ouderdom begraven worden. Het vierde geslacht echter zal hierheen wederkeren, want eerder is de maat van de ongerechtigheid der Amorieten niet vol.*

De Kanaänieten kenden tot op zekere hoogte de Here. Denk maar aan de priesterkoning Melchizedek, die priester was van God de Allerhoogste. De reden van Gods toorn was het aanbidden van andere goden (Baäl, Asjera, Astarte, Anat etc.) naast God en het bedrijven van allerlei vormen van occultisme. Daarom spreekt God in Deut.18:9 *Wanneer gij gekomen zijt in het land dat de Here, uw God, u geven zal, dan zult gij niet leren doen naar de gruwelen van die volken. Onder u zal er niemand worden aangetroffen, die zijn zoon of zijn dochter door het vuur doet gaan, die waarzeggerij pleegt, geen wichelaar, uitlegger van voortekenen, of tovenaars, geen bezweerder, niemand, die de geest van een dode of een waarzeggende geest ondervraagt of die de doden raadpleegt. Want ieder die deze dingen doet, is de Here een gruwel, en ter wille van deze gruwelen drijft de Here, uw God, hen voor u weg.*

Het wordt nu duidelijk welke maat aan zonden de Kanaänieten hadden volgemaakt, toen God hen uit het land verdreef en het gaf aan het volk Israël. Het was de maat van occultisme en afgoderij. God was volstrekt rechtvaardig, toen Hij de Kanaänieten uit hun land verdreef.

Israëlieten en de afgoderij

Overeenkomstig Zijn belofte gaf Hij het land aan het volk Israël.

Maar wat zou er gebeuren, wanneer de Israëlieten afgoden zouden gaan dienen en

occultisme zouden gaan bedrijven? Zou Gods belofte van het land onvoorwaardelijk zijn, onafhankelijk van goddeloosheid en afgoderij?

Vloek en zegen

Mozes heeft de vloek, die het gevolg zou zijn van het overtreden van Gods wetten zorgvuldig opgetekend. En laat dit duidelijk zijn, dat de eerste geboden van de wet gaan over het dienen van God alleen en het verfoeien van alle afgoden. In Deut. 28 somt Mozes de complete vloek op. In het laatste gedeelte lezen we: (Deut.28:63) *en gij zult weggerukt worden uit het land, dat gij in bezit gaat nemen. De Here zal u verstrooien onder alle natiën van het ene einde der aarde tot het andere; aldaar zult gij andere goden dienen, die noch gij noch uw vaderen gekend hebben: hout en steen. Gij zult onder die volken geen rust vinden noch een rustplaats voor uw voetzool; de Here zal u daar een bevend hart geven, ogen vol heimwee en een kwijnende ziel. Zonder ophouden zal uw leven in gevaar verkeren; des nachts en des daags zult gij opschrikken en van uw leven niet zeker zijn. Des morgens zult gij zeggen: Was het maar avond; en des avonds: Was het maar morgen. Vanwege de vrees, die uw hart vervult, en vanwege het schouwspel, dat uw ogen zien. De Here zal u op schepen naar Egypte terugbrengen langs de weg, waarvan Ik u gezegd had: Gij zult die nooit weerzien; gij zult daar aan uw vijanden als slaven en slavinnen te koop aangeboden worden, maar er zal geen koper zijn.*

Het zou niet zo lang duren, voordat de Israëlieten de afgoderij van de Kanaänieten gingen overnemen. Zo lezen we in Richt. 2:11 *Toen deden de Israëlieten wat kwaad is in de ogen des Heren en gingen de Baals dienen. Zij verlieten de Here, de God hunner vaderen, die hen uit het land Egypte geleid had, liepen andere goden achterna uit de goden der volken rondom hen, bogen zich daarvoor neer en krenkten de Here. Wanneer zij de Here verlieten en de Baal en de Astartes dienden, ontbrandde de toorn des Heren tegen Israël: Hij gaf hen in de macht van*

plunderaars, die hen uitplunderden, en Hij gaf hen over in de macht van hun vijanden rondom hen, zodat zij niet meer tegen dezen konden standhouden. Telkens als zij uittrokken, was de hand des Heren tegen hen ten verderve, zoals de Here hun onder ede aangezegd had, en zij kwamen in grote benauwdheid; dan verwekte de Here richters, die hen verlostten uit de macht van hun plunderaars. Ook naar hun richters luisterden zij echter niet, maar liepen overspelig andere goden na en bogen zich daarvoor neder; zij haastten zich om af te wijken van de weg die hun vaders bewandeld hadden door te luisteren naar de geboden des Heren; zij handelden niet naar behoren. Telkens wanneer de Here hun een richter verwekte, was de Here met de richter en verlostte hen uit de macht van hun vijanden, zolang die richter leefde; want de Here werd bewogen door hun gekerm over hun verdrukkers en benauwers. Maar met de dood van de richter begonnen zij weer verderfelijker te handelen, erger dan hun vaders, door andere goden achterna te lopen, die te dienen en zich daarvoor neer te buigen; in niets gaven zij hun verstokte handel en wandel op.

Wij zien hier dus, dat God trouw is in het vervullen van Zijn beloften, maar dat Hij aan de andere kant wel degelijk zijn zegen wegnam en de vloek liet komen, wanneer het volk tot afgoderij en occultisme overging.

Vloek ging ook in vervulling

Assyrische en Babylonische ballingschap

In zijn volle kracht kwam de vloek over Israël in de tijd van de Assyrische en Babylonische overheersing, toen eerst de tien stammen naar Assur (722 voor Chr.) en later de overgebleven twee stammen (Juda, Benjamin) naar Babel werden gedeporteerd (586 voor Chr.). De belofte van het eeuwige bezit van het land Kanaän werd opgeschort vanwege Israëls afgoderij. Na afloop van deze ballingschap waren de tien stammen zodanig gedecimeerd, dat zij binnen het latere jodendom nauwelijks meer hun eigen identiteit konden behouden (met uitzondering van de stam Levi). Eigenlijk waren alleen

Juda en Benjamin nog over. Hanna, de profetes, wist nog, dat zij bij de stam Aser hoorde. Vandaag kennen we het volk Israël als de 'Joden' d.w.z. nakomelingen van Juda. Van sommigen wijst de achternaam op een afkomst uit de stam Levi (bv. de naam *Cohen*, dat 'priester' betekent). We moeten hier opmerken, dat de verdrukkers en vervolgers van Israël nooit vrijuit zijn gegaan. Gods belofte van Abraham (wie u vervloekt, zal Ik vervloeken) is aan de Assyriërs en Babyloniërs wel in vervulling gegaan. Zowel Assur als Babylon werden verwoest.

Verstrooiing na de Joodse opstand

Ten tijde van de Joodse opstanden tegen de Romeinen 70 na Chr. En 135 na Chr. raakte het volk der joden opnieuw zijn land kwijt en raakte het verstrooid over de hele toenmalige wereld. Wat was toen de reden?

Religie en eigengerechtigheid

Nu er was een vrij hoge mate van wetsbe-trachting. De zegen van God verdween niet door een gebrek aan wetsbetrachting, maar vanwege een gebrek aan relatie met God. De ijverige wetsbetrachting van de Farizeeën had geleid tot een eigengereide houding in plaats van tot liefde voor God zelf.

Vervolging van Jezus en de Joodse gemeente

Dit kwam op een schokkende manier aan het licht, toen de leiders van het volk Jezus afwezen en lieten terechtstellen en daarna een vervolging opzetten tegen die joden, die in Jezus gingen geloven. De tienduizenden Joden, die in Jezus gingen geloven, werden uit de synagoge gegooid en op allerlei manieren geterroriseerd. De Joodse hogepriesters waren betrokken bij de onwettige liquidaties (en pogingen daartoe) van leiders van de Messiaanse beweging, zoals Stefanus en Jacobus, de broer van Jezus. Deze laatste liquidatie in 66 na Chr. vormde het voorspel van de joodse opstand en de verwoesting van de tempel in 70 na Chr.

We moeten op deze plaats opmerken, dat in die tijd de 'niet-Messias-belijdende' Joden nog geen enkele vorm van geweld of

vervolging van de zijde van de Messiasbelijders hadden meegemaakt. Het zou nog tweehonderd jaar duren, voordat van de kant van het Christendom de Joden werden verdrukt.

Het volk der Joden werd dus opnieuw verdreven uit het land Kanaän. Het land werd daarna voornamelijk bewoond door Christelijke nakomelingen van Joden, Samaritanen, Grieken en Syriërs. Het grote aantal Byzantijnse kerken uit deze tijd is daar getuige van. 'Orthodoxe' Joden vormden een minderheid.

Geschiedenis

In de eeuwen daarna wisselde het land Kanaän van de Byzantijnse heerschappij over in de handen van de Islamitische Arabieren, Seldsjukse Turken, Kruisvaarders, gevolgd door een eeuwendurende Turkse heerschappij.

De Joden raakten verspreid, eerst over het hele Romeinse Rijk en na de ineenstorting daarvan ook over de rest van Europa. Hun lotgevallen waren heel wisselend. Zij genoten een betrekkelijke tolerantie in de Islamitische wereld, maar wereld in het 'christelijke' West- en Oost-Europa voortdurend met vervolgingen en verdrijvingen geconfronteerd.

Vervolging door de christelijke religie

Binnen een wereld, waar ook het christendom tot religie was geworden, was er voor hen geen enkele veiligheid. Onder het mom van Christendom (de gelijkhebbigheid van mensen die God niet kennen) zijn de joden op veel plaatsen ongelooflijk vervolgd. Dit wordt de betreffende christenen door God zwaar aangerekend. (Wie u vervloekt zal Ik vervloeken). Joden werden verbannen naar ghetto's. Joden werden uit allerlei steden en landen verdreven, terwijl zij nergens heen konden. Er vonden dwangbekerings naar het Katholicisme plaats. Diegene van wie de bekering in twijfel werd getrokken, werden onder martelingen tot bekentenissen gedwongen en vervolgens aan de brandstapel omgebracht. De meest verschrikkelijke verhalen werden in omloop gebracht; Joden

zouden christelijke kinderen hebben geofferd en opgegeten en bronnen vergiftigd. Als een van de laagste vormen van laster werden door tegenstanders de zogenaamde *Protocolen van de wijzen van Zion* geproduceerd, waarin wordt beschreven, hoe de Joden een plan zouden hebben om de absolute wereldheerschappij te verkrijgen, naar het model van de antichrist. Steeds weer zijn er mensen, die aan deze onzin geloof hechten.

Atheïstisch plan van terugkeer

Door het werk van Joodse journalist Theodor Herzl kregen de Joden visie voor een eigen thuis. Herzl was niet religieus! De voortdurende progroms in Oost-Europa en de discriminatie van Joden in West-Europa hadden hem tot de overtuiging gebracht, dat de joden in dat werelddeel nooit echt geaccepteerd zouden worden. De enige oplossing voor het Joodse volk zou een nationale staat zijn, waarin zij zichzelf zouden regeren. Naast plannen om zich ergens in een dunbevolkt gebied te vestigen, kwam toch het oude vaderland het meest in aanmerking. Pas na 1900 keerden de eerste groepjes Joden uit Europa terug naar het land Kanaän en vestigden daar hun collectieve boerderijen (Kibbutz). Hun motivatie was evenmin van religieuze aard. De vestiging van de eerste Joodse kolonisten in het land leidde echter al spoedig tot kleinere conflicten met de daar woonachtige Arabieren (Arabisch sprekende mensen van gemengd ras). De joden wisten door hun inzet en hogere opleiding, grote successen te boeken in de landbouw. En bereikten al spoedig een bepaalde welvaart. Jaloezie was het gevolg. Deze conflicten werden heviger naarmate het aantal joodse kolonisten toenam. Daarbij kwam het van de kant van de lokale bevolking dikwijls tot overvallen en slachtpartijen. De terugkeer naar het beloofde land leefde het minst sterk bij religieuze joden. Zij waren van mening, dat pas met de komst van de door hen verwachte Messias de terugkeer en vestiging in het beloofde land mogelijk was. Kort voor de Tweede Wereld Oorlog nam het aantal terugkerenden sterk toe onder invloed van de

beperkende maatregelen voor Joden in Duitsland.

Stichting van de staat Israël

Na de tweede Wereld Oorlog kreeg de immigratie van Joden een geweldige vlucht. Overal ter wereld was bij Joden het besef gekomen, dat zij nergens definitief veilig zouden zijn, dan alleen in een eigen land. De overlevenden van de concentratiekampen en de onderduikers genoten een behoorlijke sympathie, zodat na afloop van het Engelse mandaat over Palestina in 1948 het verdeelingsplan van het land Kanaän in een Joods deel en een Arabisch deel door de meeste mogendheden werd toegejuicht. De Joodse leider Ben Goerion riep daarop een eigen staat uit, gevolgd door een invasie van Arabische legers. Deze inval werd afgeslagen en aan het eind van de oorlog was er een levensvatbare staat Israël. Ten gevolge van de oorlogsverwikkelingen vluchtten honderdduizenden Arabieren (later Palestijnen genoemd) naar de omringende Arabische landen en naar de Westbank, waar zij onder erbarmelijke omstandigheden moesten wonen. Onder deze ontheemde mensen ontstonden de beruchte verzets- en terreurbewegingen als Al Fatah. Tegelijkertijd, moesten meer dan 800.000 Joden uit de hele Islamitische wereld, huis en haard verlaten, omdat de woede over de verloren oorlog op hen werd afgereageerd. Een geweldige bevolkingsaanwas was het gevolg. Toe de staat Israël eenmaal bestond, lieten ook de religieuze Rabbijnen hun bezwaren tegen de terugkeer naar het beloofde land varen. De staat Israël was immers een feit. Zo keerden naast de gedwongen immigranten uit het Midden-Oosten ook vele vrijwillige immigranten, zowel ongelovig als religieus, uit alle delen van de wereld terug. De laatste grote golf van immigranten komt uit de voormalige Oostbloklanden, die voorheen geen uitreisvergunningen aan hun Joodse burgers gaven.

Zesdaagse oorlog en de nederzettingen

Bij de zesdaagse oorlog in 1967 vielen de zogenaamde Westbank en de Oude stad van Jeruzalem in Israëliische handen. Ineens

moesten de Joden het bestuur uitoefenen over strikt Arabische gebieden. De Arabieren ervoeren dit als een bezetting.

Onder sommige religieuze Joden leefde de gedachte, dat aangezien, die gebieden ook behoorden tot het land der belofte, zij ook door Joden moesten worden bewoond. Zij kochten daar stukken grond en vestigden er nederzettingen, tot afkeer van de Arabisch bevolking. Zij wisten, dat door de vestiging van nederzettingen het land nooit meer onder Palestijns bestuur zou komen.

Zij (de Palestijnen) kwamen meerdere keren in gewapende opstand.

Verandering in de wereldopinie

In de loop van de jaren wijzigde zich de opinie van de meeste grote mogendheden. Zij stellen voor, dat de land Kanaän opnieuw wordt verdeeld in twee onafhankelijke staten, één voor Joden en één voor Arabieren, terwijl de betwiste stad Jeruzalem een internationale status moet krijgen.

Hoe staat dit alles in Gods plan?

Het mag duidelijk zijn, dat de pogingen om het volk van de Joden van deze aarde uit te roeien alles te maken hebben met het plan van de duivel, die niet wil, dat God zijn heilsplan voortzet. Hij voorziet net als wij, dat de tijd dichterbij komt, dat de hele aarde het Evangelie heeft gehoord. En dit is de belangrijkste voorwaarde voor de wederkomst van de Heer. Jezus zij het zo in Matt.24:14 *En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn.*

Duivel: Uitroeiing van Joden en van Christenen

Voor de wederkomst van Jezus kunnen wij van de duivel twee belangrijke tegenzetten verwachten. De ene is de uitroeiing van het Joodse volk, de tweede is de uitroeiing van de gemeente van gelovigen.

Al er geen Joden meer zijn, is ook de komst van Jezus als koning der Joden zinloos. Jezus

moet immers te Jeruzalem op de Olijfberg terugkeren en Hij zal deze aarde ook vanuit Jeruzalem gaan regeren.

Gods barmhartigheid

Het is ook duidelijk, dat de (tijdelijke) instemming van de grote mogendheden met de stichting van de staat Israël te maken heeft met het ontstellende lijden, dat het volk der Joden heeft meegemaakt in de Tweede Wereld Oorlog. Het gebeurt wel vaker, dat een groot offer de basis vormt voor een rechtvaardiging.

Parallel met de Exodus

We kunnen hier een parallel trekken met het lijden van het volk Israël in Egypte. Zo zegt God in Ex.3:7 *En de Here zeide: Ik heb terdege gezien de ellende van mijn volk, dat in Egypte is, en hun gejammer over hun drijvers gehoord, ja, Ik ken hun smarten. Daarom ben Ik nedergedaald om hen uit de macht der Egyptenaren te redden en uit dit land te voeren naar een goed en wijd land, een land vloeiende van melk en honig, naar de woonplaats van de Kanaanieten, Hethieten, Amorieten, Perizzieten, Chiwwieten en Jebusieten. En nu, zie, het gejammer der Israëlieten is tot Mij doorgedrongen; ook heb Ik gezien, hoezeer de Egyptenaren hen verdrukken. Nu dan, ga, Ik zend u tot Farao, om mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte te leiden.*

Het was niet omwille van Israël rechtvaardigheid en zeker niet om hun godsdienstigheid, dat zij uit Egypte werden bevrijd, maar het was Gods barmhartigheid over hun lijden en Zijn beloften, die maakten, dat God hen uit Egypte ging bevrijden. Hun gebrek aan geloof bleek al spoedig bij de aanbidding van het gouden kalf en een jaar later bij de uitzending van de verspieters in het beloofde land. Het ging om een reactie van God op het lijden, dat zijn volk werd aangedaan.

De Hebreeënschrijver beschrijft het gevolg van de ongelovige houding van de Israëlieten tijdens de woestijnreis: Hebr.3: 15 *Als er gezegd wordt: Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet zoals bij de verbittering, wie waren het dan, die, hoewel*

zij de stem gehoord hadden, God verbitterden? Waren dat niet allen, die onder Mozes uit Egypte waren uitgegaan? En van wie heeft Hij een afkeer gehad, veertig jaren lang? Was het niet van hen, die gezondigd hadden en wier lijken in de woestijn lagen? Aan wie anders zwoer Hij, dat zij tot zijn rust niet zouden ingaan, dan aan hen, die ongehoorzaam geweest waren? Zo zien wij, dat zij niet konden ingaan wegens hun ongeloof. De volgende generatie Israëlieten trekt uiteindelijk 40 jaar later het beloofde land binnen.

Parallel met de terugkeer uit de ballingschap

De profeet Ezechiël profeteert over de terugkeer van Israël uit een andere ballingschap. Het blijft daarbij onduidelijk of God hier spreekt over de terugkeer uit de Assyrisch/Babylonische ballingschap of dat we deze profetie gedeeltelijk mogen betrekken op de huidige terugkeer van Israël uit de volkerenwereld. Zo lezen we in Ezech.20: 34 *Ik zal u voeren uit het midden der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid. Ik zal u brengen naar de woestijn der volken en daar met u in het gericht treden, van aangezicht tot aangezicht. Zoals Ik met uw vaders in het gericht getreden ben in de woestijn van het land Egypte, zo zal Ik ook met u in het gericht treden, luidt het woord van de Here Here. Ik zal u onder de herdersstaf doen doorgaan en u brengen in de band van het verbond. Ik zal de weerspannigen uit u uitschiften en hen die tegen Mij overtreden hebben; wel zal Ik hen leiden uit het land waarin zij als vreemdelingen vertoeven, maar in het land van Israël zullen zij niet komen. En gij zult weten, dat Ik de Here ben. Hier wordt duidelijk gemaakt, dat bij de terugkeer naar het beloofde land er een bekering moet plaatsvinden en een terugkeer naar de geboden van God. Degenen, die weigeren te geloven en weerspannig blijven tegen God zullen tijdens dit gericht door de*

mand val en het beloofde land niet bereiken. Zij zullen omkomen!

De Alija

Er is een bepaalde overeenkomst tussen de terugkeer van Israël vanuit Egypte naar Kanaän en hun huidige terugkeer vanuit de hele wereld. Er is ook een bepaalde parallel met de door Ezechiël aangeduide terugkeer. Deze keer ging er een nog veel groter lijden aan vooraf. De verschrikkelijke genocide op het Joodse volk van de kant van de Nazi's. Gods barmhartigheid deed hen tegen de verdrukking in terugkeren in hun eigen land. Aan de andere kant zullen zij, die als ongelovigen zijn teruggekeerd toch met het gericht van God worden geconfronteerd. Het is ons als Christenen wel duidelijk geworden, dat we hier te doen hebben met Gods heilsplan. Gods werk in uitvoering! Hij gaf hun de mogelijkheid om terug te keren naar het land van de belofte, hoewel zij Hem voor het grootste deel niet kenden of erkenden. En dan heb ik het nog niet eens over de erkenning van Jezus als verlosser en vrededorst. Hij deed hen hun vijanden verslaan, hoewel zij Hem voor een groot deel niet dankten. Maar als nu in hun land de Filistijnen (Palestijnen) over hen komen, heeft dat wel degelijk te maken met het begin van Gods gericht.

De zegen wordt minder

Voor het eerst in 1971 tijdens de Jom Kippur Oorlog, de Egyptische overval op Israël tijdens het allerheiligste feest van de Joden, werd aan sommigen op een pijnlijke manier bewust, dat God misschien helemaal niet zelf in hun midden is. De Jom Kippur (de Grote Verzoendag) is het feest waarbij vroeger de Hogepriester het Heilige der Heiligen binnenging om het bloed van een bokje te sprenken voor de Ark van God. Daarmee werd eenmaal per jaar verzoening gedaan voor de zonden van het volk. Door het ontbreken van een tempel kan deze ceremonie niet meer worden uitgevoerd en blijft het bij een herinnering. De werkelijke verzoening van zonden kan natuurlijk niet door het bloed van een bokje te weeg gebracht worden. Daarvoor was het bloed van Jezus nodig. Uitgerekend

op deze voor de Joden zo heilige dag, waarop de Joden het (overjarige en overbodige offer van de Grote Verzoendag gedenken, werden zij door de Egyptische legers overvallen en teruggedreven.

Belofte van overwinning over vijanden

Gods belofte van zegen luidt - wanneer het volk zich houdt aan Zijn verbond - (Deut.28:3): *Gezegend zult gij zijn in de stad en gezegend op het veld. Gezegend zal zijn de vrucht van uw schoot, de vrucht van uw bodem en de vrucht van uw vee: de worp van uw runderen en de dracht van uw kleinvee. Gezegend zullen zijn uw mand en uw baktrog. Gezegend zult gij zijn bij uw ingang en gezegend zult gij zijn bij uw uitgang. De Here zal uw vijanden, die tegen u opstaan, verslagen aan u overleveren. Langs een enkele weg zullen zij tegen u optrekken, maar langs zeven wegen voor u vluchten. De Here zal over u de zegen gebieden in uw schuren en in alles wat gij onderneemt; Hij zal u zegenen in het land dat de Here, uw God, u geven zal. De Here zal u als zijn heilig volk bevestigen, zoals Hij u gezworen heeft, indien gij de geboden van de Here, uw God, onderhoudt en in zijn wegen wandelt. Dan zullen alle volken der aarde zien, dat de naam des Heren over u uitgeroepen is, en zij zullen voor u vrezen. Ook zal de Here u overvloedig het goede schenken, in de vrucht van uw schoot, de vrucht van uw vee en de vrucht van uw bodem; in het land, waarvan de Here aan uw vaders gezworen heeft, dat Hij het u geven zou. De Here zal zijn rijke schatkamer, de hemel, voor u openen om op zijn tijd de regen voor uw land te geven en al het werk uwer handen te zegenen, zodat gij aan vele volken zult uitlenen zonder zelf te leen te ontvangen. De Here zal u stellen tot een hoofd en niet tot een staart, gij zult enkel opgaan en niet neergaan, wanneer gij luistert naar de geboden van de Here, uw God, die ik u heden opleg om die naarstig te onderhouden.*

Op dit moment is dat echter niet meer het geval. De vijanden zijn niet meer op de vlucht.

Het gaat in Israël economisch slecht. Er is grote werkloosheid. Lange rijen staan voor de gaarkeukens om tenminste een warme maaltijd te ontvangen. Men bedelt in andere landen om geld voor gehandicaptenzorg. Het land heeft grote schulden bij de VS. En er komt maar geen oplossing voor het Palestijnse terrorisme. Door middel van geweld en machtsvertoon zijn de tegenstanders niet geïntimideerd. Integendeel: alle geweld levert tegengeweld op. En ondertussen is er van de goede naam van Israël (in de ogen van de volken) niet veel meer over.

Islamitische wereld

Demonische haat geworteld in een diep minderwaardigheidsgevoel

Nu kunnen we spreken over de duivels inspiratie van de haat uit de Islamitische wereld. Dit moeten we zeker niet vergeten. De duivel gebruikt Islamitische sentimenten om Israël te vernietigen. Het is voor Moslims onverteerbaar, dat zij in een gebied, waar zij ooit de dienst uitmaakten, nu worden bestuurd door niet-moslims. Sommigen wijten dit aan een diepgeworteld minderwaardigheidscomplex, dat zijn oorsprong heeft in de wegzending van Ismaël en zijn moeder Hagar uit het gezin van Abraham. Vanaf dat moment hebben de nakomelingen van Ismaël (de Arabische volken) zich achtergesteld gevoeld (ook door God). De Joden hadden profeten, wetten en openbaring in hun eigen taal. De christenen hadden Jezus en het Nieuwe Testament in hun eigen taal (Grieks), maar de Arabieren hadden geen eigen profeten en geen openbaring. Dat is dan ook de reden, waarom de Arabische volkeren zo open stonden voor een boodschap in hun eigen taal (Qur'an), door een eigen profeet (Mohammed), die hun een ongelooflijke stimulans in hun gevoel van eigenwaarde heeft gegeven. Dat is ook de reden, waarom zij tot vandaag niet met tegenslag of vernedering kunnen omgaan. Dat immers zou hen weer vastbinden in hun rol van verworpenen en afgewezenen.

Gods straf voor de haters van Israël

Er zijn meer dan voldoende profetieën in de Bijbel, die het oordeel beschrijven over hen, die Israël haten. Want ook al heeft Israël dikwijls door eigen zonden Gods tuchting over zich heen gehaald, dat betekent nog niet, dat zij die Israël aanvielen vrijuit gingen. Ezechiël kondigt aan wat er gebeurt met hen, die lachen om Israëls lijden en ondergang. Ezech.25:2 gaat het over de Ammonieten (in het huidige Jordanië: *Mensenkind, keer uw gelaat naar de Ammonieten, profeteer tegen hen, zeg tot de Ammonieten: hoort het woord van de Here Here: zo zegt de Here Here: omdat gij ha! geroepen hebt over mijn heiligdom, toen het ontwijd werd, en over het land van Israel, toen het verwoest werd, en over het huis van Juda, toen het in ballingschap ging, daarom, zie, Ik geef u aan de stammen van het Oosten ten eigendom; die zullen hun tentenkampen in u opslaan en in u hun verblijfplaatsen kiezen; die zullen uw vruchten opeten, die zullen uw melk opdrinken. Ik zal Rabba tot een weide voor kamelen maken en de steden der Ammonieten tot een rustplaats voor kleinvee; en gij zult weten, dat Ik de Here ben. Want zo zegt de Here Here: Omdat gij in de handen geklapt en met uw voeten gestampt hebt en u vol bitter leedvermaak vrolijk gemaakt hebt over het land van Israel, daarom, zie, Ik strek mijn hand tegen u uit, en zal u ten buit geven aan de volken, u uitroeien uit de natien en u doen verdwijnen uit de rij der landen; verdelgen zal Ik u. En gij zult weten, dat Ik de Here ben.* Jesaja spreekt over het oordeel van God over Babel, dat de Judeeërs in ballingschap handgevoerd en Jeruzalem had verwoest. Jes.47: 6 *Ik ben tegen mijn volk toornig geweest, Ik heb mijn erfdeel ontwijd en het in uw macht gegeven; gij hebt het geen barmhartigheid bewezen; op de grijsaard hebt gij ook uw juk zwaar doen drukken. En gij zeidet: Ik blijf eeuwig gebiedster, terwijl gij deze dingen niet ter harte naamt noch aan de afloop daarvan dacht. Nu dan, hoor dit, wellustige, die zo onbezorgd woont; die bij uzelf zegt: Ik ben het en niemand anders; ik zal niet als weduwe neerzitten en geen beroving van*

kinderen kennen. Maar deze beide zullen u overkomen, plotseling, op een dag: beroving van kinderen en weduwschap; in volle omvang zullen zij u overkomen, ondanks uw vele toverijen en zeer krachtige bezweringen. Zie verder ook Jer.50,51.

Het is duidelijk, dat ieder, die zich aan Israël vergrijpt of lacht om de rampspoed van de Joden geoordeeld zal worden. De verandering in de politieke houding van onze politici breng dus ook het oordeel van God over ons land dichterbij.

Wat wil God?

Het blijft een gecompliceerde zaak. Aan de ene kant is er Gods plan om ter voorbereiding van de wederkomst van Jezus het volk der Joden samen te brengen in het beloofde land. Aan de andere kant heeft God nooit zijn volk blijvend kunnen zegenen in een situatie van ongeloof. Hij eist geloof en gehoorzaamheid. Wie niet naar zijn geboden leeft, riskeert het verdwijnen van de zegen en het komen van de vloek. Bovendien vraagt God niet slechts een herstel van wetsgetrouwheid. Hij wil dat zijn volk de Messias uit het huis van David, Jezus Christus zal erkennen en dienen. Hij probeert daarom zijn volk ook met het Evangelie bekend te maken. Dit gaat heel moeizaam en onder grote tegenstand van orthodoxe Joden, zoals in de dagen van Jezus zelf. Hij kan niet blijven zegenen, zolang de meerderheid der Israëli's helemaal niet in een God gelooft en slechts enige duizenden Jezus als hun Messias erkennen. Het is duidelijk. God geeft zijn volk zoals ten tijde van de Richters over aan de Filistijnen (dezelfde naam als Palestijnen).

Genade en tucht

In de huidige situatie is er nog genade van God. Maar tegelijk wil God, dat zijn volk tot bezinning komt. Daarom verhindert hij de prikkel van de Palestijnen niet.

Hoe gaat dit verder aflopen?

Uiteindelijk zal dit aflopen zoals voorzegd door de profeet Ezechiël, wanneer hij spreekt over het herstel van het koninkrijk van David

(Ezech.37:21): zeg dan tot hen: Zo zegt de Here Here: zie, Ik haal de Israëlieten weg uit de volken naar wier gebied zij gegaan zijn; Ik zal hen van alle kanten bijeenverzamen en hen naar hun land brengen. En Ik zal hen tot een volk maken in het land, op de bergen Israels, en een koning zal over hen allen koning zijn; niet langer zullen zij twee volken zijn en niet langer verdeeld in twee koninkrijken. Niet langer zullen zij zich verontreinigen met hun afgoden, hun gruwelen en al hun overtredingen, maar Ik zal hen verlossen van alle afvalligheid waarmee zij gezondigd hebben, en hen reinigen, zodat zij Mij tot een volk zullen zijn en Ik hun tot een God zal zijn. En mijn knecht David zal koning over hen wezen; een herder zal er voor hen allen zijn. Zij zullen naar mijn verordeningen wandelen en naarstig mijn inzettingen onderhouden. Zij zullen wonen in het land dat Ik aan mijn knecht Jakob gegeven heb en waarin hun vaders gewoond hebben; ja, zij zullen daarin wonen, zij, hun kinderen en hun kindskinderen, tot in eeuwigheid, en mijn knecht David zal hun voor eeuwig tot vorst zijn. Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten, een eeuwig verbond met hen zal het zijn; Ik zal hun een plaats geven, hen vermeerderen en mijn heiligdom voor eeuwig te midden van hen stellen. Mijn woning zal bij hen zijn; Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. En de volken zullen weten, dat Ik, de Here, het ben die Israël heilig, doordat mijn heiligdom voor eeuwig te midden van hen staat.

‘Mijn knecht David’ is niemand anders als Jezus. In de dagen van Ezechiël was David zelf al honderden jaren gestorven. Hij doelt dus op iemand anders. Hij profeteert over een eeuwig koningschap van David. Uiteindelijk zal Israël zijn Messias dus wel erkennen, maar wat zal er voor die tijd over hen heen gaan?

Beloften gaan niet buiten bekering om

De beloften van God gaan ook hier niet buiten de bekering van mensen om. Het volk de Joden zal nooit in onbekeerde toestand veiligheid en voorspoed vinden. Bovendien

is het niet God, die langs een weg van verkiezing en dwang mensen bekeert (dan heeft die bekering ook geen enkele waarde), maar het gaat om een bereidwilligheid bij de mensen om de woorden van God aan te nemen, te geloven en te gehoorzamen.

Toenemende druk

Zoals in de hele geschiedenis van het Oude en het Nieuwe Testament zal de druk op het Joodse volk worden verhoogd en zullen zij steeds meer door hun tegenstanders worden benauwd. De gedachte, dat Israël blijvend door God wordt beschermd tegen zijn Islamitische naburen, is een vrome wensdroom. Zij komt nu al niet meer uit. Israël zit al helemaal klem. De blinde haat en onmachtsgedoele van de Palestijnen uitend zich in zelfmoordaanslagen (natuurlijk is dat demonisch). Er is geen enkele manier om dit te doen stoppen. Je kunt in de huidige wereld nu eenmaal niet meer alle Palestijnen uit hun land verdrijven (etnische zuivering) zonder de hele wereld over je heen te krijgen.

De staat (Israël) wordt een kruis

Ds. Leenhouts heeft gezegd: Het volk Israël komt aan zijn staat te hangen als aan een kruis. Door zonder God en zonder Jezus terug te keren naar het land Kanaän en het in bezit te nemen als het land van de belofte, plaatst het Joodse volk zichzelf voor Gods gericht. En God is genadig. Hij laat het gericht niet direct komen. Nee, Hij staat toe en wil zelfs, dat zij allemaal in dat ene land vergaderd worden, omdat Hij met hen allemaal in een gericht wil treden. De Joden dachten: Een eigen staat zal ons veiligheid geven. God zegt: Ik breng ze allen daarheen om aan hen te laten zien, dat deze staat hun geen veiligheid biedt. De Joden denken: Wij zijn als alle volkeren. Wij kunnen in religieus opzicht doen wat wij willen (alles behalve Christen te worden). God zegt: Ik breng hen bij elkaar om hun te laten zien, dat er buiten Jezus geen leven mogelijk is.

Een Joodse auteur (Dr. J. Swelheim) schreef in 1965: *In de terugkeer naar het joodse land heeft ons volk - met de uitdrukkelijke afwijzing van de Christusfiguur als basis - een*

wedergeboorte ondergaan, die ook voor de meest verstokte buitenstaander onloochenbaar is. Het feit, dat het joodse volk zich opgericht heeft zonder het middelaarschap van hun Christus, is een symbool van het Joodse gelijk.

Zou de koning der Joden en dergelijke uitspraak tolereren?

De nabije toekomst

In de komende tijd zullen wij zien, hoe de duivel met zijn demonische (Islamitische) haat de plaats inneemt, die door het steeds meer wegvallen van Gods zegen vrijkomt. Zo is het altijd gebeurd en het zal nu niet anders zijn. Opnieuw zal hij proberen het volk Israël te schaden. En het zal hierop uitlopen, dat zij hun onafhankelijke staat niet kunnen behouden. Deze staat zal door de vijandelijk druk ten onder gaan. Zo is het steeds gebeurd en zal het opnieuw gebeuren. Is er dan voor Israël geen oplossing? Ja, alleen bekering tot Jezus Christus!

De verovering van Jeruzalem

Het is niet mijn bedoeling om een spoorboekje met de precieze volgorde van de gebeurtenissen in de eindtijd te maken. Dit kan niet, omdat de geschiedenis daarvoor te gecompliceerd is en de profeten te weinig tijdsaanduidingen geven. Verschillende profetieën wijzen erop, dat aan het eind van de tijd de stad Jeruzalem door vijanden zal worden veroverd en de helft van de bevolking in ballingschap zal worden gevoerd. Zach.14:1 *Zie, er komt een dag voor de Here, waarop de buit, op u behaald, binnen uw muren verdeeld zal worden. Dan zal Ik alle volken tegen Jeruzalem ten strijde vergaderen; de stad zal genomen worden, de huizen zullen worden geplunderd en de vrouwen geschonden. De helft van de stad zal wegtrekken in ballingschap, maar de rest van het volk zal in de stad niet uitgeroeid worden. Dan zal de Here uittrekken om tegen die volken te strijden, zoals Hij vroeger streed, ten dage van de krijg; zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt aan de oostzijde; dan zal*

de Olijfberg middendoor splijten, oostwaarts en westwaarts, tot een zeer groot dal, en de ene helft van de berg zal noordwaarts wijken en de andere helft zuidwaarts; en gij zult de vlucht nemen in het dal mijner bergen, want het dal der bergen zal reiken tot Asel; ja, gij zult de vlucht nemen, zoals gij de vlucht genomen hebt voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, de koning van Juda. En de Here, mijn God, zal komen, alle heiligen met Hem.

Die periode van ondergang wordt gevolgd door de verschijning van de koning der Joden, Jezus, op de Olijfberg.

Zach. 12:10 zegt over deze tijd, dat Jeruzalem door alle volken wordt benauwd: *Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene. Te dien dage zal in Jeruzalem de rouwklacht groot zijn, zoals de rouwklacht van Hadadrimmon in het dal van Megiddo; het land zal een rouwklacht aanheffen, alle geslachten afzonderlijk.* Deze tijd van benauwdheid wordt dus ook de tijd van bekering tot Jezus. Maar is er ooit bekering geweest zonder verkondiging? Wanneer het Joodse volk in grote getale de weg tot Jezus vindt, komt dat omdat zij voortdurend, voor

het losbreken van het onheil en tijdens het onheil de verkondiging van het Evangelie hebben gehoord.

Wat is dan de taak van de gemeente?

De taak van de gemeente is om met Gods liefde om Israël heen te staan. Dat is geen blinde liefde. Deze liefde onderscheidt wel degelijk, dat de seculiere staat Israël een staat is, die zoals vele anderen niet gebaseerd is op geloof. Een staat van mensen, gemaakt door mensen, gaat niet uit boven menselijke maatstaven. Daar is sprake van fouten van zonde, vooroordeel etc.

Een verering van de staat Israël is dus niet goed. Een verering van het Joodse volk evenmin. Omdat Israël Gods volk is, moeten wij, waar dat in onze macht is Joodse mensen zegenen en liefdevol bejegenen en hun ook op die manier de liefde van God en Jezus laten zien. Laten wij oppassen om nooit aan de kant van Gods tegenstanders te staan. En ook al heeft God in het verleden (en heden) mensen en volken gebruikt om Israël te tuchtigen, nooit heeft Hij die mensen en die volken vrij uit laten gaan, omdat zij Zijn oogappel mishandelden.

Als wij aan Messiasbelijdende Joodse gelovigen (zij kunnen het weten) vragen: wat moeten wij doen? Dan zeggen zij: De Joden hebben Jezus nodig! Verkondig hun Jezus! Ondersteun de verkondiging van het Evangelie van Jezus de Jood aan Joden over de hele wereld en in het land Israël.